

החזרת השבויים הזכירה פרשה נשכחת. שפרטיה נחשפים כאן לראשונה: התעלול של פלאטו־שרון (מימין במסיבה) בעניין השבויים

ובזה נסתיימה פעילותו בעניין השבויים.

פלאטו כינה את רביסרן אבי בהט, שעזר לו להגיע ללבנון, "הורו טוב". שילטונות הצבא חשבו אחרת והגישו נגד בהט תישעה סעיפי־אישום. כיניהם: עזרה לפלאטו לצאת מהארץ, כאשר חל נגדו איסור יציאה מהארץ, בגין תישעה חודשי־המאסר שהיו תלויים נגדו בשל עבירות בחירות, מסירת מיסמכים מסווגים לידיו של פלאטו־שרון ומעילה כספית בסך 1800 דולר מסך 3000 הדולר שאליהם היתה לו גישה במסגרת תפקידו.

בהט, מישפטן במיקצועו, הודה בכל סעיפי־האישום וניסח בעצמו את הודאתו המישפטית.

גירתו של פלאטו לעניין: יום אחד, מספר פלאטו ברכו התיאטר "הטלפון מצלצל בכתיב ואדם מציג עצמו: שמי אבי בהט. הייתי רוצה להיפגש איתך". פניות כאלה, ובעיקר כספיות, מתקבלות בכיתו למאות, לדברי פלאטו־שרון, ומכאן שיש תהליך סלקציה.

השיבה בחיוב שתשררם, כתגובה לבקשה, כדי לצבור לעצמה קרדיט אצל הצלב האדום כבעלת תשוכות חיוביות לבקשותיו.

אלוף (מיל') משה נתיב, ראש אכ"א לשעבר, סותר את גירסת המקור הצבאי, ומבהיר שהדייגים שוחררו בכחינת "שלח לחמך על פני המים". ואכן היתה הרגשה של החמצה בקרב מישפחות השבויים, והן הביעו את זעמן על כך. אולם המידע על גופות החללים הגיע חצי שנה לאחר מכן בכל זאת. נתיב אינו מוכן להתחייב על כך שזוהו פועלי־יצא של שיחרור הדייגים.

ריבוי הגירסות בצה"ל מפתיע. כאמצעי־התיקשורת התפרסמו ירד עות על מעצרו של פלאטו־שרון, שפעל בלבנון על רעת עצמו בנסיון לשחרר את השבויים, תוך כדי ניצול העניין לעסקיו הפרטיים (אחת השמרי עות טענה, שפלאטו מקים בלבנון בנק, שמועה שאותה לא הכחיש, אך טען שעיקר עסקיו באותה תקופה התמקד בנסיון לשיווק יינות בלבנון). פלאטו הוחזר, אחר כבוד, ארצה,

כך התארגן

הבכור הגדול

באיזה עניין? שאלנו, משחזרים פלאטו־שרון ועוזרו, רוני צפריה. אני מטפל בשבויי צה"ל בסוריה ולבנון: יש שישה שבויים בידי אש"ף ושניים בידי ג'יבריל, ומספר שבויים בידי סוריה. כמו כן, יש כמה — לא ידוע בדיוק — גויות בידי הסורים.

אני נמצא בקיראון, ואני יכול לבוא אליכם מייד, הוא הוסיף. ואכן, אחרי כמה רקות הוא הופיע והציג את עצמו כראש מדור ביחידה לאיתור־נפגעים. כיצד לא תמהו פלאטו ועוזרו שהצבא פנה אליהם ורך דרגים כה נמוכים? מדוע לא היתה פנייה רישמית?

הם מסבירים הסבר טתום, שבדיקה מצידם העלתה שהארם אמין. מה היה טיב הבדיקה? התקשרנו למיספרי־הטלפון שהוא נתן לנו ווידאנו שאכן ניתן להשיג אותו בהם. פרט לכך, הוא בא להיפגש עימנו כמרים, מסביר רביסרן (מיל') צפריה ששירת, בזמנו, גם הוא ביחידה לאיתור־נפגעים.

כשאבי יצא, התחלנו לחשוב מדוע פנו דווקא אלינו, ממשיך פלאטו

פלאטו אחרי הפרשה קבלת־פנים חמה

התפוצצה, כמה שבועות לאחר מכן, פרשת שמואל פלאטו־שרון. פלאטו הסביר בשלל צבעים ושפות, שהבעייה שעמרה במרכז "פרשת הדייגים" היתה שיחרור עגונות.

קישקו, מבטל את דיברי פלאטו קצין בכיר לשעבר בצה"ל: מסתבר, שקיימת בעייה עם עגונה אחת. שאר ארבעת הנעדרים הם חיילי־החובה, רווקים. על כל פנים, סוף הסיפור, עלי־פי פלאטו שרון, הוא שישראל החזירה את הדייגים והקשר בין ישראל לסוריה נותק.

שיווק־ינות

בלבנון

גירסה שנמסרה עליידי מקור הבכיר בצה"ל אומרת שמדי פעם היו משחררים אנשים ממחנה אלי־אנצאר לאחר שהוכח שאין להם קשר או שייכות לארגונים הפלסטיניים. מכאן שיכול להיות שהבקשה מהצלב האדום באה אחרי שהדייגים נכלאו, וישראל

רכייה־טיפול בהחזרת שבויי מלחמת לבנון לבתיהם מעוררות את הדימיון מצד אחד ויכולות לשמש חומר לכתיבת ספרים. הפרטים הניתנים לפירסום כבר עתה, מעידים על מורכבות הבעיות, הטיפול בהן וספחיהן:

בחורף 1983 יירט פטרול של חיל־הים הישראלי ספינת־דייגים בלבנים. שני הדייגים נכלאו במחנה אלי־אנצאר. זמן קצר לאחר מכן הובא לידיעת ישראל, באמצעות מי שהיה אז ראש־לישכת קנצלר אוסטריה ברונו קרייסקי, שהיה שליחו של קרייסקי במשאומתן שניהל עם הסורים, ששני הדייגים הם קרובים של מוצטפא טלאס, שריהגנה הסורי, וכי הסורים מעוניינים בשיחרורם.

היתה זו הפעם הראשונה שנוצר בסיס לעיסקת־חיבילה כלשהי עם סוריה: ישראל תשחרר את שני הדייגים, ובתמורה תמסור סוריה מידע ותאפשר זיהוין של גופות הישראלים הנמצאות ביריה. הסיפור הזה לא היה נחשף אילמלא